

NORGETUR 2009

Lad mig starte med at sige, at hele turen startede skidt. Vi havde været på Internettet, og set, at det skulle øse ned i den uge vi skulle derop. Men nu til starten, som det hører sig.

Vi tog af sted fra Aabenraa kl. 7.00, og ville mødes med de andre ved Gudenå rastepladsen. Vi havde hentet rundstykker, i dagens anledning. Bagefter kørte vi sammen videre, mod Hirtshals, hvor vi tankede bilerne op inden vi skulle til Norge.

Færgen sejlede efter tidsplanen, men på vejen over blev det oplyst at vi ville komme 30min. forsinket til Norge. Nå, vi kom i land. Mig og Per kørte af sted, til den nærmeste rasteplads udenfor Kristiansand. Efter ca. 30 min. kom Jens Chr. og Mugge kørende forbi, og ja Jens's horn på bilen virkede endnu. Da vi kom til betalings anlægget, var der en lang kø på begge vognbaner. Jeg må indrømme at tålmodigheden var ved at slippe op, nu ville jeg altså bare hen til Bjerkreim. Her ankom vi dog først kl. 20.30, og kunne så tømme bilerne. Dernæst kørte vi så til Statoil i Vikeså, for at købe fiskekort og div. andre formaliteter. Her stod der desværre nogle unge piger, som ikke kunne overskue stormen på fiskekortene (Vi var trods alt 4 danskere, og 4 svenskere) så det var mange i den lille by. Nå vi kom ud og kørte til lejligheden igen, og for at spise og redde sengene.

Det var begyndt at regne lidt, og om morgenen kunne vi selv se elven med sin pragt, der var oversvømmet det meste af strækningen, og der var næsten ikke nogen steder vi kunne stå med fluestangen. Nogen fortalte at den førte ca. 140 m³ vand i sec. mod normalt 30-40 m³. Så det ville tage nogle dage med tørvejr (det vidste en vis herre i himlen dog ikke), så det fortsatte med at regne. Om mandagen gik jeg ned til Fjermedalshølen, og fiskede med spinflue. Jeg fik dog hurtigt bundhug, og til min skræk trak jeg nogle solbriller op af vandet (dog uden at der var en lystfisker i den anden ende) .

Min dagløn var reddet, og brillerne blev rensat og pakket væk. Om tirsdagen var vi så inde i Eigersund, for at gå en tur på gågaden og handle lidt ind (softis skulle man jo have, ellers havde man ikke været i Norge). Onsdag forløb nogenlunde roligt, vandstanden var faldet yderligere. Alle var fortrøstningsfulde, nu måtte det kunne lykkes at fange laks. Vi så tre laks springe nede i Fjermedalshølen, men ak ingen af dem ville hugge på vores grej. Vi fiskede ellers med alverdens forskellige fluer og spinnere, samt gode danske selvimportere kæmpeorm (danske regnorm, de norske orm som man kan købe er små kompostorm). Lige meget hjalp det, de ville ikke hugge. Vi kom i snak med nogle tyskere fra Hannover, som havde været der i 14 dage. Konen havde fanget 7 laks på orm, og manden ikke noget. Hun havde fanget den ene af laksene om morgenen, da vi kom til elven. Dog var hendes mand så forbavset, at han pakkede sagerne sammen (dog lod han sin flueboks ligge på bordet, som Mugge tog med sig for en sikkerheds skyld.). Torsdag morgen kom jeg og Mugge ned til elven igen, og tyskerne sad og ventede på bænken. Jeg kunne så drille ham lidt og aflevere den fundne flueboks, og så var Mugge dagens Engel. Om fredagen var alle ude og fiske, og Per fik testet sin flotte nye fiskestang. Det var overraskende at se Per fiske så længe om aftenen, vi var nogle der troede at han var faldet i vandet. Men det viste sig at være fiskefeber, og det var smittende. Alle gav den gas om fredagen, for nu skulle vi altså fange laks. Dog vidste laksene åbenbart ikke at det var nu de skulle bide, hvis de skulle med hjem til Danmark. Slukøret gav vi op om aftenen, men ville lige give dem en chance om lørdagen. Det gav heller ikke noget, så vi kunne lige så godt pakke sammen og begynde hjemrejsen. En stor tak til Mugge og Jens Chr. For at pleje vores velvære med god mad (jeg har nok taget 3 kg. på), samt for hyggeligt samvær. Og ja, jeg har sat kryds i kalenderen til næste år.

Hilsen Svend.